Ensenyament i intel·ligència

L'Assemblea de docents dels centres públics de Sant Cugat, formada per professionals d'escoles bressol municipals, escoles d'infantil i primària i instituts, van presentar un manifest al ple de l'Ajuntament de dilluns, dia 21 de maig, per exposar la seva preocupació i indignació davant les mesures restrictives que està aplicant el govern de la Generalitat, així com el consistori, contra l'ensenyament públic a la nostra ciutat i al nostre país.

Prèviament l'alcaldessa, Mercè Conesa, acompanyada de la regidora d'Educació, Universitat i Família, Esther Salat, havia convocat amb urgència una roda de premsa, per aclarir que l'ajuntament dedica 10 milions d'euros del pressupost a garantir la qualitat de l'educació pública, insistint que des d'aquesta instància no ha retallat cap partida en matèria d'educació bàsica que sigui de competència municipal, donant diferents exemples que ara no entraré a detallar.

Em consta l'interès personal de l'alcaldessa i de la regidora pel tema, però em temo que la realitat és molt tossuda i, a més a més, no podem obviar que el govern que està fent el que està fent és del seu color. També cal afegir, tot seguit i tal com es diu en l'esmentat manifest dels docents santcugatencs, que des de 1996, quan es va implantar la Reforma educativa (per tant amb governs de diferents signes en l'exercici del poder) aquests professionals s'han hagut d'adaptar a un seguit de canvis, en molts casos arbitraris i sense cap criteri pedagògic que s'anaven produint a mida que canviava el color del govern.

Amb la base de les estadístiques que el mateix ajuntament ofereix, fins el curs 2009/2010, podem observar que tenim una població escolar de 18.773 alumnes, és a dir, el 22,5% de la població. A les escoles públiques hi van 7.530 nois i noies i als centres privats 11.203 que, en percentatges serien, aproximadament, 40 i 60%.

Tots sabem que, quan va començar la transició democràtica, la situació a Catalunya amb comparació amb Espanya era (com el cas de la sanitat) que hi havia moltes escoles privades amb aspiracions a ser públiques perquè les havien fundat gent que volia escola catalana (que no vol dir deixar de banda altres llengües), laica (que no vol dir fer palesa la tradició i les arrels cristianes del país) i mixta (que vol significar que les dones i els homes són diferents però han de ser tractats igual).

L'opció de subvencionar parcialment les escoles privades per no caure en un buit era necessària. Després de tants anys i amb la transformació d'algunes d'aquestes escoles en públiques i el creixement del parc d'escoles públiques això fa temps que va deixar de tenir sentit. Ara no s'haurien de subvencionar les escoles privades i tot l'esforç econòmic hauria d'anar a la pública.

Cal accions intel·ligents per conservar i engrandir l'ensenyament públic i universal. Aquí que diuen que som una ciutat 'smart' caldria considerar-ho. Per cert 'smart' no vol dir intel·ligent, sinó elegant, distingit, llest, astut... Hi ha, en el pressupost, una partida considerable per això de fer una ciutat 'smart'. Per què no som intel·ligents de veritat i apostem, ara, del tot per l'educació dels nostres nois i noies?

EDUARD JENER és crític cultural

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/76468.html

Copyright 2024 Cugat.cat